

skere. Nu gaar man ud fra, at af disse 11,400 Fiskere ere 7,200 gifte, og det er dem, jeg her beskæftiger mig med. Det vil imidlertid straks ses, at af disse er der en Mængde, som ingen Interesse har af nærværende Lov; thi den Statistik, der foreligger om, hvor mange der aarlig omkomme paa Søen, viser, at Dødsfaldene falde saa godt som alle i Vesterhavet og Skaggerak, medens der er meget faa Dødsfald i Kattegattet og Østersøen, og endnu færre i vore Indvande. Antallet af dem, der have Interesse af Loven, vil altsaa betydelig indskrænkes, og derved vil de bidragydendes Tal betydelig svinde ind, thi man kan ikke vente eller forlange, at de Fiskere, som bo ved vore rolige Kyster og som ikke ere udsatte for at omkomme under deres Virksomhed, skulle af deres smaa Indtægter betale 5 Kr. om Aaret for at hjælpe deres Medmennesker; saa ere vi andre lige saa nær til at gøre det. Forsikringsmæssig taget vil Interessen komme til at dreje sig om Vesterhavs- og Skagge- raksfiskerne, og om dem, der komme af Dage der. Det er oplyst, at om Aaret omkommer der, naar jeg tager det højeste Tal, 35, naar jeg tager det laveste Tal, 25, altsaa aarlig mellem 25 og 35; i disse Tal er der medtaget dem, der omkomme andet Steds, altsaa uden for vore Farvande. Af ugifte omkomme gennemsnitlig 10. For Færøernes Vedkommende — og Færøerne, hvor Ulykkestilfælde under Fiskeri forekomme langt hyppigere end hos os; maa vel regnes med ind under denne Lov — anslaaes Antallet af de aarlig omkomne til mellem 4 og 5. Naar vi altsaa gaa ud fra det mindste Tal, 25 døde om Aaret, og deres Enker eller efterladte altsaa skulle have 2,400 Kr., bliver det et samlet Beløb af 60,000 Kr. Lægger jeg dertil Udgiften for Færøernes Vedkommende, altsaa 5 Gange 2,400 Kr., eller 12,000 Kr., bliver den samlede aarlige Udgift 72,000 Kr., som skal udredes i Anledning af Dødsfald, saafremt dette Forslag bliver Lov. Jeg tør nu efter det anførte ikke regne, at alle de gifte Fiskere, 7,200, ville yde deres Bidrag; men kun de, der virkelig selv ere interesserede i denne Forsikring, og sættes deres Tal til 3,400, vil der indkomme i Bidrag 17,000; trækker jeg denne Sum fra de 72,000, vil Statens Tilskud blive over 50,000 Kr. aarlig. Det vil altsaa blive Tilskuddet til de mellem 25 og 35 aarlig omkomne Fiskere. Det vil altsaa dreje sig om et saadant Tilskud fra Statens Side for at faa disse Forhold klarede. Beregningen kan ogsaa gøres paa en anden Maade, som giver en vis Op-

lysning om disse Forhold. Man kunde tænke sig Forholdene ordnede gennem en almindelig Forsikring saaledes, at man tegnede Forsikring hos et bestaaende, anerkendt Forsikringselskab, men disse Selskaber ville selvfølgelig gøre Forskel paa, om Fiskerne ere beskæftigede i de rolige Vande eller med Vesterhavsfiskeri, og der er, saa vidt jeg ved, nogle Selskaber, der ikke tegne Ulykkesforsikring for Vesterhavsfiskerne, og de, der gøre det, eller i alt Fald nogle af dem, beregne for 2,400 Kr.s Udbetaling ved vedkommendes Død en aarlig Præmie paa 24 Kr. Det vil altsaa sige, at her tilbydes der Fiskere mod en Betaling af 5 Kr. om Aaret at faa den Erstatning, som skulde koste 24 Kr. om Aaret, hvis den var tegnet uden Statsbidrag. Disse 19 Kr. ville for 3400 Fiskere løbe op til omtrent 60,000 Kr. aarlig. Dette er altsaa en anden Maade, paa hvilken vi kunne komme til, hvor meget Staten kommer til at udrede til dette Formaal.

Naar jeg nu paa den Maade har søgt at gøre tydeligt, hvad Loven gaar ud paa at yde, saa bliver det en Opgave for os at overveje, om denne Maade at hjælpe paa, som Lovforslaget foreslaar, er at foretrække for den Maade, som jo er meget naturligere, nemlig at sige: Regeringen bemyndiges til at anvende indtil 50,000 Kr. aarlig som Hjælp til forulykkede Fiskeres efterladte, og en Lov med et saadant Indhold vilde kun blive mødt med Sympati, idet Beløbet paa den Maade, fornuftigt fordelt efter Trang i hvert enkelt Tilfælde, paa mange Maader vilde være nyttigere, end hvad der her foreslaas. Ganske vist tror jeg ikke, vi komme til noget saadant; thi vi leve jo paa en Tid, hvor Forsikringsvæsenet er stærkt i Vælten, men jeg synes dog, der bør gøres opmærksom paa, at man ad andre Veje kan naa det samme, som her tilsigtes og maaske paa bedre Maade. Manglen ved den foreslaaede Forsikringsmaade er jo blandt andet denne, at det hele er gjort afhængig af, om vedkommende Mand, der kommer til Ulykke, har betalt sine 5 Kr. om Aaret, og jeg savner i Loven en Bestemmelse om, hvorledes man skal faa Fiskerne til at betale dette Bidrag. Det er henskudt til senere Afgørelse ved Vedtægt. Ganske vist ved jeg, at man tænker sig, at der skal dannes en Forening af Fiskere, og at Medlemmerne da gennem deres Kontingent skulle betale dette Bidrag, men der staar intet derom i Lovforslaget. Det forekommer mig dog, at man bør medvirke til, at ingen mi-